

အချစ်ရှာပေသူ

အခန်း(၁)

အထက်ကောင်းကင်ပြင်တွင် ညိုမှောင်အုပ်ဆင်းလျက်၊ လူနေရပ်ကွက်များမှာလည်း တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လှသည်။

ထိုအချိန်တွင် တစ်ခုသော တိုက်ခန်းအပေါ်ထပ်၌ မိန်းမပျိုနှင့်ယောက်ျားပျိုတို့မှာ အဝတ်အစား ဗလာကျင်းလျက် ရှိနေကြသည်။ ယောက်ျားပျိုမှာ ရဲနိုင်ဖြစ်ပြီး၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ကာယဗလ တောင့်တင်း၏။ အထူးသဖြင့် လီးမှာ တစ်ထွာခန့်ရှိပြီး တုတ်ခိုင်၏။ မိန်းမပျိုမှာ မမအေး ဆိုသူ ဖြစ်ပြီး အပျိုကြီး ပူပူနွေးနွေးဖြစ်၏။

ရဲနိုင်၏ကြီးမားသော လီးကြီးမှာ သူမ၏စောက်ပတ်အား ခေါင်းညိမ့်ခေါ်နေသလို တဆတ်ဆတ် မာတောင်နေပေသည်။ သူမသည် မျက်စေ့ကို မှိတ်ကာ ပေါင်နှစ်ချောင်းအား ယှက်လိမ့်၍ ခါးကော့ထားလေ သည်။ ရဲနိုင်၏အော်လံဒစ်ပြု လီးကြီးအား သူမ၏ပေါင်နှစ်လုံးကြားထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်၏။ သူ၏လီးကြီးမှာ စောက်စေ့ကို ခလုတ်တိုက်ပြီး ပေါင်နှစ်လုံးကြား ဝင်သွားသဖြင့် သူမ၏စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ ယားယံသော ဝေဒနာကို ခံစားရသဖြင့် စောက်ရည်ကြည်များ တစ်မိမ့်မိမ့်စီးဆင်းလာလေတော့သည်။

သူမ၏လိမ်ယှက်ထားသော ပေါင်နှစ်ချောင်းအား ရဲနိုင်က သူ၏ဒူးနှစ်လုံးဖြင့် ဆွဲကားပြီး၊ စောက်ခေါင်း အဝ၌ လီးကြီးကို တေ့ပေးလိုက်သဖြင့် သူမမှာအထက်သို့ တွန့်ကနဲဖြင့်ကာ လူမမာငြီးသလို ပါးစပ်မှ တဟင်းဟင်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ရဲနိုင်သည် နို့နှစ်လုံးကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ချေမွနေသဖြင့် သူမမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ထိုးထိုးတွန့်တွန့်ဖြစ်လာပြီး၊ ဖင်ကြီးနှစ်လုံးကို ကော့ပေးတော့ ကစားလာလေ၏။

“မောင်လေး မမကို နှိပ်စက်နေတာလားကွယ်. . .”

ရဲနိုင်သည် ဘာစကားမျှပြန်မပြောပဲ စောက်ပတ်တပြင်လုံးကို အသာအယာပွတ်သပ်နေသဖြင့် သူမ စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ စောက်ရေကြည်များက အဆမတန်ထွက်ကျလာရာ တေ့ထားသော လီးထိပ်ဖျား တစ်ခုလုံး စိုရွဲနေလေတော့သည်။

“ချစ်ခွင့်ပြုပါတော့ နော် မမအေး”

“ဒီအခြေရောက်မှတော့ မထူးပါဘူး မင်းထင်သလိုပြုတော့. . .”

“ဝမ်းသာလိုက်တာ မမအေးရယ်. . .”

ရဲနိုင်သည် အကြိုက်တွေ့လာသည်ဖြစ်၍ သူမ၏ပေါင်နှစ်လုံးကို လက်နှင့်ထပ်မံဆွဲကားပြီး စောက်ရည် အရွဲသားနှင့် ပြအာနေသော စောက်ခေါင်းရဲကြီးအတွင်းသို့ သူ၏လီးကြီးကို ဆောင့်ထိုးလိုက်ရာ. . .

“အမလေး. . . ကျွတ်ကျွတ်. . . နာလိုက်တာ မောင်လေးရယ်. . .”

သူမသည် လင်မရှိသော အပျိုကြီးဖြစ်သောကြောင့် ယောက်ျားတစ်ဦး၏ အလိုအဆောင့်၊ အညောင့် တို့ကို မခံခဲ့ရဘူးသည့်အပြင် ရဲနိုင်၏လီးကြီးမှာ မနားတမ်းဝင်သွားသဖြင့် ယောင်ယမ်းအော်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် အော်သံမှာ နှစ်ကိုယ်ကြားရယုံသာ ဖြစ်၏။ ရဲနိုင်သည် အစိမ်းသက်သက်ဖြစ်သော သူမအား မခံနိုင်မှန်းသိရှိရသဖြင့် မို့မှောက်နေသော နို့နှစ်လုံးကို တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး ကုန်းစို့နေ၏။

“မမအေး. . .”

“ဟင် ဘာလဲမောင်လေး. . .”

“ကျွန်တော် စိတ်ရှိသလောက် ချစ်ပရစေလားဗျာ. . .”

“ချစ်ချစ် မင်းကြိုက်သလောက် ချစ်စမ်းကွယ် မောင်လေး. . .”

သူမသည် စိတ်ထလာပြီဖြစ်၍ ကာမဆန္ဒကို ဖွင့်ထုတ်လိုက်သလို ရဲနိုင်ကလည်း သူမ ပခုံးနှစ်ဖက်အား ချိုင်းကြားအောက်မှ လက်လျှိုသွင်းပြီး ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုတ်ကိုင်လျက် ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်လှီးနေ၏။

“ဘွတ်-ဖွပ်-ဖွပ်-ဘွတ်” ဟူသော အသံတို့မှာ တခန်းလုံး ပဲ့ပြင်ထပ်နေ၏။

“ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ မောင်လေးရဲ့”

“မမက လုပ်နိုင်ပြီဆိုတာနဲ့ တအားဆောင့်တော့ တခါမျှ မခံဘူးတော့ အောင့်တာပေါ့” ရဲနိုင်သည် စောက်ခေါင်းအတွင်းဆီသို့ အရမ်းဆောင့်သွင်းနေသော လီးကြီးကို အရှိန်သပ်ခါ တချက်ချင်း မှန်မှန်ဆောင့် လှီးနေ၏။

“အဲဒီလိုဆိုရင် တော်သေးတာပေါ့. . .”

“ခုနကအတိုင်းသာဆိုရင် မမဟာလေး ထက်ခြမ်း ကွဲရချီရဲ့. . .”

“ဒီလောက်လဲမဟုတ်သေးပါဘူး မမအေးရယ်. . .”

“ဘာမဟုတ်ရမှာလဲ - မင်းဟာကြီးက နည်းတဲ့ဟာကြီးမဟုတ်ဘူး ငါဟာက သေးသေးလေး ဟဲ့”

“ဒါကတော့ နတ်ပေးတဲ့ အတိုင်းဘဲ မမအေးရေ. . .”

ထိုကဲ့သို့ တစ်ချက်ချင်း မှန်မှန်ဆောင့်နေရာ မမအေးမှာ အကောင်းလွန်သဖြင့် တင်ပါးနှစ်လုံးကို စကော့ဝိုင်းသလို ပြုလုပ်လာပြီး ရဲနိုင်၏လည်ပင်းအား သိုင်းဖက်လျက် ရာဂစိတ်ပြင်းထန်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့်

“မောင်လေး” “ဘာလဲ မမအေး”

“မင်းစိတ်ရှိသလောက် လုပ်တော့ကွယ်. . . မမအေး မနေနိုင်လောက်အောင် စောက်ပတ်ထဲက ယားနေပြီ. . .”

ထိုစကားသံကြားရသော ရဲနိုင်သည် သူမ၏ပေါင်နှစ်လုံးအား သူပခုံးပေါ်ထမ်းတင်ပြီး ဂျက်လေယာဉ်ပုံ စံချိန်ကို ချိုးကာ ဆောင့်ဆောင့်ပြီး လှီးနေ၏။

“ဘွတ်-ဘွတ်-ရွတ်” ဟူသော အသံများထွက်ပေါ်နေသလို ရဲနိုင်၏လည်ပင်းအား သိုင်းဖက်ထားသော သူမ၏လက်များမှာ ပြုတ်ကျကာ နောက်သို့ လန်ကျသွား၏။ နောက်ဆက်တွဲကား-

“ကောင်းလှချည်လား မောင်လေးရယ် မမအေးကို ခိုက်သွားတာဘဲ. . .”

အသံဗလံများမှာ တခန်းလုံး တိတ်ဆိတ်သွားပြီး ရဲနိုင်က သူ့ဗိုက်ပေါ်သို့ မှောက်လျက်သား ဖိထား သဖြင့် နို့အစုံမှာ ဘေးနှစ်ဖက်ဆီသို့ ကားထွက်နေ၏။ ထို့အတူ ရဲနိုင်၏လီးကြီးမှာ မမအေးစောက်ခေါင်း အထဲ၌ ညှိမ်သက်စွာ အနားယူလျက်ပင် ရှိနေသည်။

“ကျွန်တော်လှီးပေးတာ ခံလို့ကောင်းရဲ့လား မမအေး. . .”

“ဘာကောင်းတာလဲ- မသိဘူး” သူမက မူယာကြွယ်သော မျက်နှာပေးဖြင့် ချစ်မျက်စောင်းကလေး ထိုးလိုက်၏။

“ခုနကတော့ ကောင်းလှချီရဲ့ဆို”

“မဆိုင်ပါဘူး ဆင်းစမ်းပါအုံး မင်းကိုယ်ကြီးက လေးလိုက်တာ. . .”

“ဟင့်အင်း မဆင်းသေးဘူး နောက်တစ်ခါ ထပ်ပြီး လုပ်အုံးမယ် လှီးရတာ မဝသေးဘူး”

“နောက်တွေ့ချင်တယ်ဆိုရင် မလုပ်ရဘူး ဒါမှမဟုတ်လို့ မတွေ့ချင်တော့ဘူးဆိုရင်တော့ မင်းသဘောဘဲ”

“ဟဲဟဲ ဒီမှာ ကြည့်ပါအုံး မမအေးရယ်” ရဲနိုင်၏လီးကြီးမှာ တဆတ်ဆတ်တုန်နေ၏။

“တစ်ချီတော့လုပ်ပါရစေ မမအေးရယ်နော်. . .”

ရဲနိုင်က ခွဲယင်း မမအေး၏ နှုတ်ခမ်းကို စုပ်လိုက်၏။

“ဒါဘဲနော် ဒီတခါတော့ ချစ်လို့အလိုလိုက်မယ် နောက်မရဘူး”

ပြောပြောဆိုဆို ရဲနိုင်က မမအေး အပေါ်တက်ခွဲပြီး အားရပါးရ ဆောင့်ဆောင့် လှိုးနေ၏။

“ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ ရွှေကိုယ်တော်လေးရဲ့ အောက်ကဖြင့် သေတော့မယ်”

“သိပ်လှိုးလှိုးကောင်းနေလို့ သတိလစ်သွားတာပါ စိတ်မဆိုးပါနဲ့-”

“ကဲပါ လှိုးမှာဖြင့် လှိုးစမ်းပါ ဒီမှာ ဆန့်တင်နှိပ်ကြီး ”

“အား- အင်း - ဟင်း ဟင်း ဟင်း ကောင်းလိုက်တာ ဘယ်လိုကောင်းမှန်း မသိဘူး ဆောင့်ဆောင့် ဟုတ်ပြီ နာနာဆောင့် အားရပါးရဆောင့်ထဲ လိုက်စမ်းပါ မောင်လေးရယ်. . . မမ မနေနိုင်တော့ဘူး”

“မမ ပြီးတော့မလားဟင် ကျွန်တော်တော့ ပြီးတော့မယ်”

“မမလဲ ပြီးခါနီးပြီ မြန်မြန်လှိုးစမ်းပါ မြန်မြန်ဆောင့်လိုက်စမ်းပါ- ပြီး - ပြီးတော့မယ် အင်း ဟင်းဟင်း ဟင်း”

နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူပြီးသွားကြ၏။

“ကဲ ဆင်းပါ တော်ရောပေါ့ အဝတ်လဲပြီး ပြန်တော့နော် ”

နောက်နှစ်ယောက်သား အဝတ်များ ဝတ်ဆင်ပြီး ရဲနိုင်က

“မနက်ဖြန်ခါကျရင် ကျွန်တော် လာရအုံးမလား” “ဟင့်အင်း မလာနဲ့”

“တကယ်ပြောတာလား မမအေး”

“တကယ်ပြောတာ နေ့တိုင်းဆို မကောင်းဘူး” “ဒါဖြင့် ဘယ်နေ့ လာရမလဲ ပြောလေ” “ဒီနေ့ ကြာသပ တေးနေ့ဆိုတော့ စနေနေ့ကျမှ လာပါ မောင်လေးကို မချစ်လို့ မဟုတ်ဘူး နေ့တိုင်းဆိုတော့ လူကြီးတွေနဲ့ ညီမလေးတို့ နီးနေတာနဲ့ ကြုံရင် မကောင်းဘူးပေါ့ကွယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ပြန်တော့မယ် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ နီနီရဲ့ရဲစောက်ပတ်ကလေးကို မောင်ပြန်တော့မယ် နော်-” ဟု ရဲနိုင်က မမအေး ထမိန်ကြားမှ လက်လျှို၍ စောက်ပတ်ကလေးကို ကိုင်ကာပြောလိုက်၏။

“သူ တော်တော်ကဲတယ် ကဲ ပြန်ပါတော့” “သဘက်ခါဆက်ဆက်လာခဲ့မယ်နော် အလိုးခံဘို့ အသင့် စောင့်နေ သိလား”

“ဟင်း. . . ” မမအေးက သက်ပြင်းချယင်း ကုတင်ပေါ် တက်အိပ်လိုက်ပါတော့သည်။

x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၂)

အမှောင်ထုက နက်ရှိုင်းလာသည်နှင့်အမျှ လောကဓါတ်တစ်ခုလုံး ဆိတ်သုန်းနေလေသည့် အခါသမယတွင် စိတ်ထဲမှ ဖြစ်ပေါ်နေသော ကာမရမ္မက် အခိုးတက်ခြင်းတို့ကို ဖြေဖျောက်နိုင်စွမ်းမရှိသည့် ရဲနိုင်မှာ သူ၏အိမ်တံခါးအား အသာတွန်းဖွင့်ပြီး မမအေးရုံရာ အိပ်ခန်းသို့ရေပိုက်မှ တွယ်တက်နေ၏။

အခန်းတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ မမအေးကို အခန့်သင့်ပင် တွေ့ရသဖြင့် ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာထားဖြင့် -

“မမအေး” “မောင်လေး” ပြောပြောဆိုဆို ရဲနိုင်သည် သူမရုံရာ ကုတင်ပေါ်တက်ပြီး သူမ၏ဘေးတွင် ယှဉ်အိပ်လိုက်၏။

၎င်းနောက် သူမအား တင်းကြပ်စွာ ဖက်ပြီး အငမ်းမရ နမ်းပစ်လိုက်သည်။ ထိုနည်းတူစွာ သူမကလည်း ရဲနိုင်၏ပါးပြင်ကို ပြန်လည်နမ်းနေမိ၏။

“လာမှလာပါမလားလို့မျှော်နေလိုက်ရတာ မောင်လေးရယ်”

“မလာဘဲနေပါမလား မမအေးရယ်” သူတို့နှစ်ဦးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အဓိပ္ပါယ်ပါသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် အတန်ကြာကြည့်ပြီး . . .

“ကဲ မမအေး အကျီအဝတ်အစားတွေ ချွတ်တော့ ဒီနေ့ညမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ချစ်ရအောင်”

“မင်းကြိုက်သလိုတာပြော မမလိုက်လျော့ဘို့ အသင့်ဘဲကွယ်”

သူမသည်ပက်လက်လှန်အိပ်နေရာမှ ကုန်းထလိုက်ပြီး၊ ညဉ့်လွှာရုံ သမီးပျိုပီပီ၊ ကိုယ်ပေါ်တွင်ရှိသော အဝတ်အစားများကို တခုမကျန်ချွတ်ပစ်လိုက်ပြီး၊ ကုတင်ထက်တွင် ခပ်စင်းစင်းလေး အိပ်နေလိုက်၏။

စာကြည့်စားပွဲပေါ်မှ အုပ်စောင်းနှင့်ထွန်းထားသော မီးရောင်အောက်တွင် ကိုယ်လုံးတီးမယ်အဖြစ်နှင့် တစ်ရစ်မို့မောက်နေသည့် အသားဆိုင်တို့ကို တောက်ပသောမျက်လုံးကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့်နေ၏။ ၎င်းနောက် ရဲနိုင်သည် သူ၏လုံခြုံအဝတ်များကို ချွတ်လိုက်သဖြင့် နှစ်ဦးသားမှာ မိမွေးဖမွေးတိုင်း ဖြစ်သွားကြလေသည်။

“လုပ်ရင်လဲ မြန်မြန်လုပ်ပါကွယ် ဒီအတိုင်း မမ မနေတတ်ဘူး . . .”

ရဲနိုင် သည် မည်သို့မျှ ပြန်မပြောဘဲ သူမ၏ ဗိုက်သားနုနုကလေးများနှင့် စောက်ပတ်တပြင်လုံးကို သူ၏လက်ဖဝါးဖြင့် ပွတ်သပ်နေ၏။ မမအေးမှာ မျက်စိစုံမှိတ်ကာ ရဲနိုင်ပြုသမျှ နုသလို ရဲနိုင်ကလည်း သူ၏ တတ်စွမ်းသမျှသော ကာမစက်ခလုတ်များကို ဖြုတ်နေ၏။

ရဲနိုင်က သူမ ဒူးနှစ်လုံးကို ဆွဲထောင်ပြီး စောက်ပတ်နှုခမ်းသားနှစ်ခုအား လက်မနှစ်ချောင်းဖြင့် ဆွဲဖြုလိုက်ရာ စောက်ခေါင်းကြီးမှာ ငါးပါးဟက်ဖြုလိုက်သလို ရဲကနဲပေါ်လာ၏။ ထိုကဲ့သို့ ပြုရဲနေသော စောက်ခေါင်းအဝတွင် သူ၏လီးကြီးကို ကိုင်ကာစောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားနှင့်လီးဒစ်ဖျားတို့ကို ပွတ်တိုက်ပေးနေ၏။

“ပြွတ် - ပြွတ် - ပြွတ်” ဟူသောအသံများမှာ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားနှင့် လီးဒစ်ဖျားတို့ ဆုံတွေ့ရာမှ ဖြစ်ပေါ်နေခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် သူမ၏စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ လီးဝင်လမ်းပြေစေရန် စောက်ရေကြည်များက တစ်မုံစိမ့် စီးဆင်းလာချေသည်။

“လိုးပါတော့ မောင်လေးရယ် မမ စောက်ခေါင်းထဲက ယားနေပြီ”

သူမသည် ကာမဆန္ဒပြင်းပြလာသဖြင့် လိုရင်းကို ရှင်းရှင်းပင်ပြောလိုက်၏။

“လိုးတယ်ဆိုတာ ဆွဲပြီးမှ လိုးရတယ် ဒါမှ အရသာရှိလာမှာ မမအေးရဲ့”

ရဲနိုင်ကလည်း ပွင့်လင်းပြတ်သားစွာ ပြန်ပြောလိုက်၏။ ဆက်လက်၍ ရဲနိုင်က သူမ၏နို့နှစ်လုံးကို ကုန်းစို့ပြီး စွဲလိုက်သည်ဆိုလျှင် ခါးကော့ကော့တက်လာလျက် ဖင်သားကြီးနှစ်လုံးက ဝေ့ရမ်းလာလေသည်။

“တော်လောက်ပြီ မောင်လေးရယ်” ပြောပြောဆိုဆို သူမက ပေါင်နှစ်လုံးကို သူမ၏လက်ဖြင့် ဆွဲကား

လိုက်သဖြင့် စောက်ခေါင်းဝမှာ အစွမ်းကုန်ပြသွားသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဲနိုင်က သူ၏လီးကြီးကို ဆုတ်ကိုင်ကာ စောက်ပတ်ဝတွင် တေ့၍ တအားဆောင့်လိုး လိုက်သည်။

“အား - လား - လား”

“ဘာလဲ မမအေး - နာသွားသလား”

သူမ၏မျက်နှာတပြင်လုံးမှာ ရှုံ့မဲ့နေပေသည်။ အဆုံးဝင်သည့် လီးကြီးကို ရဲနိုင်က ဒစ်အရင်းသားပေါ် လာသည်အထိသာ နှုတ်ပြီး ဖြေးဖြေးထိုးသွင်းလိုက်၊ ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်လိုက်လုပ်နေ၏။

“ဖွတ် - ပတ် - ဖတ် - ဖွတ် - ရွတ်” ဟူသော အသံတို့မှာ တခန်းလုံး ဆူညံနေပေသည်။

ဤအချိန်တွင် တဖက်ခန်းတွင် အိပ်ပျော်နေသော စိုးစိုးမွန်သည် သူမ၏ စိတ်ထဲတွင် အိပ်မက်မက် သလိုဖြစ်ပြီး၊ လန်နိုးလာယင်း သူ့အမအခန်းတွင်းမှ တဖတ်ဖတ်အသံကို ကြားနေရသဖြင့် ညဖက်ကြီးမှာ မမအေး ဘာကြောင့်တို့ပတ်ရိုက်နေပါသလဲဟု တွေးယင်း သူ့အမအခန်းဆီသို့ ယှဉ်ပေါက်ကလေးမှ ချောင်းကြည့်မိ၏။

သူ့မျက်နှာကိုပင် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အဖြစ်အပျက်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် လန်မအော်မိစေရန် ပါးစပ်ပိတ်ထားရ၏။ ၎င်းနောက်သူမ၏စိတ်ကို ချုတ်တီးလျက် ကြည့်ကောင်းကောင်းဖြင့် ဆက်ကြည့်နေသလို ကုတင်ထက်မှ ကာမသားကောင်နှစ်ဦးမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကရုမစိုက်နိုင်ပဲ ထင်သလို လိုးနေကြ၏။

“ဆောင့်တော့မယ်နော် မမအေး”

“ဆောင့် ဆောင့် မင်းကြိုက်သလောက် ဆောင့်”

စောက်ရည်အရွဲသားနှင့် ပြုနေသော မမအေး၏စောက်ခေါင်းအတွင်းသို့ လီးကြီးမှာ မနားတမ်း ဆက် တိုက် ဆောင့်လိုးသွင်းနေသဖြင့် သူမစိတ်ထဲတွင် ရဲနိုင်လီးကြီးအား တပ်မက်လာသလို သူ့အမနေရာတွင် သူမသာဖြစ်ချင်လိုသော စိတ်တို့မှာ တဖျိုးဖျိုးပေါ်လျက်ပင်ရှိနေ၏။ ထို့ကြောင့်ထမိန်စကို အသာမကာ စောက် ပတ်တပြင်လုံးအား ခပ်ရွရွ ပွတ်သပ်ကိုင်တွယ်ယင်း တစ်မိမိစိမ့် စီးဆင်းလာသော စောက်ရည် ပစ်ချဲ့ချဲ့များမှာ လက်ဖဝါးတခုလုံး ရွဲလာသဖြင့် ထမိန်နှင့် သုတ်ပစ်လိုက်၏။ သို့သော်စောက်ရည်များမှာ ကျမြကျနေပြီး စောက် ခေါင်းထဲမှ အလွန်ယားယံလာရာ သူမ၏လက်ညှိုးကလေးကို စောက်ခေါင်းထဲသို့ စိုက်ထားကာ နှုတ်ခမ်းသား များအား ကလော်နှိုက်နေ၏။

ရဲနိုင်သည်ဆက်လက်မဆောင့်သေးဘဲ မမအေး ဖင်အောက်ထဲသို့ ခေါင်းအုံးတလုံး ခုပေးလိုက်သဖြင့် စောက်ပတ်တပြင်လုံးမှာ အစွမ်းကုန် ပြူးထွက်လာလေသည်။

“လိုးတော့လေ - ဘာလုပ်နေတာလဲ”

ရဲနိုင်သည် သူမပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် စုပ်ဆွဲပြီးတအားဆောင့်လိုးနေ၏။ လိုးနေသော အသံများမှာ ညနေသလို စိုးစိုးမွန်မှာလည်း သူမလက်ညှိုးကို စောက်ခေါင်းထဲသို့ အဆုံးထည့်နေလေသည်။ သူမမျက်လုံးအစုံမှာ မှေးလျက် ဒူးနှစ်လုံးမှာလည်း ကွေးညွတ်နေသလို စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုက ပွစိ ပွစိ ဖြစ်နေ၏။

“မမအေး မနေနိုင်တော့ဘူး မင်းအားရှိသလောက်သာ ဆောင့်လိုးပေး စမ်းပါကွယ်. . .”

မမအေး၏အသံမှာ တုံ့ရိစ္စာ ထွက်ပေါ်လာပြီး ရဲနိုင်၏ပုခုံးနှစ်ဖက်ပေါ်သို့ သူမပေါင်ကြီးနှစ်လုံးအား လှမ်းတင်ပေးလိုက်သလို စိုးစိုးမွန်အဖို့ ရာဂစိတ် ပိုမိုပြင်းထန်လာရာ လက်ညှိုးကလေးကို အတင်းဆောင့် ထိုးနေ၏။

“မမအေး ကျွန်တော်ပြီးတော့မယ် မမရော မပြီးသေးဘူးလား”

“မမလဲ ပြီးတော့မယ် မနားနဲ့ တအားသာ လိုးပေးတော့နော်. . .”

ရဲနိုင်သည် သူမ၏ပေါင်နှစ်လုံးကို ခပ်တင်းတင်းဆုတ်ကိုင်ပြီး သူ၏လီးကြီးအား ဝှေးပါမြှုပ်ပါသွား

မတတ် ဆောင့်လိုးလေရာ “ဖွတ်-ပတ်-ပြတ်-အင့်-အင့်-အား” ဟူသော သက်ပြင်းရှည်ကြီးနှင့်အတူ ခြေကား ယား လက်ကားယား ဖြစ်သွားကြသလို စိုးစိုးမွန်မှာလည်း ကုတင်ဘေးတွင် ခွေလျက်သား ကျသွား၏။

“ကျွန်တော်လိုးတာ ကောင်းရဲ့လား မမအေး”

“ကောင်းတာမှ ပြောမနေနဲ့. စောက်ခေါင်းထဲကို အီစိမ့်သွားတာဘဲ”

သူတို့နှစ်ဦးမှာ လင်မယားများ ဆက်ဆံသလို၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိဘဲ အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ထုတ်ပြော နေကြ၏။

ဤသည်ကို နားအရသာရှိကာ အချောက်တိုက် တစ်ချီပြီးသွားသော စိုးစိုးမွန်မှာ ပျဉ်ပေါက်ဆီသို့ ပြန်၍ ချောင်းကြည့်မိပြန်၏။ ရဲနိုင်သည် မမအေး၏နှုတ်ခမ်းအစုံကို ပြတ်ကနဲနေအောင် စုပ်ယူလိုက်သလို မမအေးကလည်း ရဲနိုင်နှုတ်ခမ်းကို ပြန်စုပ်နေပြန်၏။

၎င်းနောက်စောက်ခေါင်းထဲမှ လီးကြီးကို နှုတ်လိုက်ရာ စွပ်ကနဲအသံနှင့်အတူ လီးကြီးမှာ စောက်ရည် အရွဲသားနှင့် ပျော့ခွေကာ သွားတော့သည်။ မမအေးနှင့်ရဲနိုင်တို့မှာ အဝတ်အစားများ ပြန်ဝတ်ပြီး အပြန်အလှန် ဖက်နမ်းနေကြသဖြင့် စိုးစိုးမွန်မှာ နေမထိထိုင်မထိ ရင်ထဲမှာ ဟာတာတာ ဖြစ်နေရလေသည်။

x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၃)

မမအေး၏အခန်းမှာ ယခင်အတိုင်းဖွင့်နေသဖြင့် စားနေကျကြောင်ဖါးဖြစ်သော ရဲနိုင်သည်ထုံးစံ အတိုင်း တက်လာခဲ့၏။

အခန်းတွင်းသို့ရောက်သော် မိန်းမပျိုတစ်ဦးကို အဆင်သင့်တွေ့သဖြင့် မမအေးအထင်နှင့် အငန်းမရ ဖက်နမ်းလိုက်ပြီး၊ တစ်ကိုယ်လုံး စမ်းသပ်ကိုင်တွယ်လိုက်ရာ မမအေးမဟုတ်မှန်း သိသွားတော့သည်။

“ညီမ စိုးစိုးမွန်ပါ အကိုနိုင် - ကိုနိုင်ရဲ့ အလိုးကို ခံချင်လို့ စောင့်နေတာပါ မိန်းခလေးတစ်ယောက်က အရှက်ဥဲခံပြီး လိမ်ပြောပါ့မလား စဉ်းစားကြည့်ပါ ကိုနိုင်ရယ်” သူမက မျက်လွှာအောက်ချပြီး ပြောလိုက်၏။

“ကဲ ဒီလိုဆို ကိုနိုင်အကြိုက်ပေါ့”

ရဲနိုင်သည် ပြောပြောဆိုဆို သူမအား ကုတင်ပေါ်ပွေ့တင်ပြီး အားပါးတရ နမ်းပစ်လိုက်သည်။ ၎င်းနောက်အကျီပေါ်မှ နေ၍ နို့နှစ်လုံးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းနှယ်ပေးလိုက်ပြီး၊ ဗိုက်သားနုနုကလေးအား ထမိန်စ အသာဖြုတ်၍ ခပ်ရွရွကလေး ပွတ်သပ်ပေးလေရာ၊ စိုးစိုးမွန်သည် မျက်လုံးအစင်းကလေးဖြစ်ကာ ရဲနိုင် ပြုသမျှ ခပ်ကောင်းကောင်းနှင့်ငြိမ်ခံနေ၏။ ရဲနိုင်က သူမ၏အကျီကျယ်သီးများနှင့်ဘရာစီယာကို ဖြုတ်လိုက်ပြီး ကြီးထွားသော နို့ကြီးနှစ်လုံးကို အငန်းမရ စို့ပေးနေ၏

“ယားတယ် - အကို - ယားတယ်”

သူမသည် ခါးကော့ကော့တက်လာသဖြင့် ရဲနိုင်သည်သူမ၏ ထမိန်ကို ဆွဲချွတ်လိုက်ရာ မုန့်ပေါင်း သဖွယ် နီရဲနေသော စောက်ဖုတ်လေးမှာ စောက်မွှေးအနည်းငယ်ဖြင့် ပြဲနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသော ရဲနိုင် အဖို့ တကိုယ်လုံး တုရီလာလေသည်။

“ဟာ ရှက်စရာ ကောင်းလိုက်တာ ကိုနိုင်ရယ်”

သူမက ပြောပြောဆိုဆို သူမ၏ စောက်ပတ်လေးကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အုပ်လိုက်ရာ ရဲနိုင်က သူမ လက်အား ဆွဲဖယ်ပြီး၊ သူ၏လက်ဖဝါးဖြင့် စောက်ဖုတ်တပြင်လုံးအား အတန်ကြာအောင် ပွတ်ပေးလိုက်ရာ စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ စောက်ရည်များ ကျလာ၏။

ထိုအချင်းအရာကို တွေ့ရသော ရဲနိုင်သည် လိုးရန်အသင့်ဖြစ်ပြီဟု ယူဆကာ သူ၏လုံခြုံခြင်းကို ချွတ်ပစ် လိုက်၏။

“အမလေးကြီးလိုက်တာ လွန်ရော. . ဖြစ်ပါ့မလား ကိုနိုင်ရာ ဆုပ်ပြုကုန်မှဖြင့်”

“ယောက်ျားနဲ့မိန်းမဆိုတာ လိုးတတ် ခံတတ်ယင် ဖြစ်တာဘဲ- ဥပမာကြာကန်ထဲ လူဆင်းသွားသလိုပေါ့ လူပြန်တက်လာတော့ ကြာရွက်တွေဟာ နေရာတကျ ပြန်စုသွားတယ် မဟုတ်လား. . ”

ရဲနိုင်သည် စကားဥပမာပေးပြီး သူမပေါင်နှစ်လုံးအား ဆွဲကား၍ ရဲနေသောစောက်ခေါင်းအဝသို့ တေ့၍ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ သို့သော်လီးကြီးမှာ မဝင်ဘဲရိုနေသဖြင့် ဘေးသို့ချော်ချော် ထွက်နေပြန်၏။ အတန်ကြာ သော်လည်း စိတ်မလျော့ဘဲ ထိုးသွင်းနေပြန်ရာ လီးကြီးမှာမဝင်ဘဲ ရိုနေပြန်သဖြင့် ရဲနိုင်သည် စိတ်အတော် ပျက်လာမိ၏။ စိုးစိုးမွန်မှာလည်း ကြာရှည် မအောင့်နိုင်တော့သဖြင့်-

“တံတွေးထွေးပြီး စွပ်လိုက်ပါလား ကိုနိုင်ရဲ့ ယောက်ျားဖြစ်ပြီး အရသလား”

“အေး- ဟုတ်သားဘဲ”

ရဲနိုင်သည် သူမစောက်ပတ်ကလေးကို စောက်စေ့မှအစ နှုတ်ခမ်းသားတလျှောက် တံတွေးထွေးထည့် ပြီး သူ၏လီးကြီးကိုလည်း တချောင်းလုံးရွဲအောင် တံတွေးစွတ်လျက် ဆုပ်နှယ်နေ၏။ ၎င်းနောက် စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသား ၂-ခုကို လက်မနှစ်ချောင်းနှင့် ဖိဖြုလိုက်ပြီး သူ့လီးကြီးကို စောက်ခေါင်းဝတေ့ကာ အားစိုက်၍ ဆောင့်သွင်းလိုက်သည်။

“အမလေး နာလိုက်တာ ကိုနိုင်ရယ်”

လီးကြီးမှာ ဒစ်သာသာမျှ ဝင်သွားသဖြင့် အတွေ့အကြုံမရှိဘဲ ခံချင်သည်ကိုသာ သိသောစိုးစိုးမွန်မှာ ဦးခေါင်းကို ဘယ်ညာယမ်းလျက် ရဲနိုင်၏ရင်အုပ်ကျယ်ကြီးအား ဆီးတွန်းထားမိ၏။

ရဲနိုင်သည် သူမလက်နှစ်ဖက်ကို အသာဖက်ပြီး မို့မှောက်ချွန်ကားနေသော နို့နှစ်လုံးအား တလှဲစီစို့ ပေးနေရာမှ သူမမှာ တဖြေးဖြေးခါးကော့တက်လာသဖြင့် အကြိုက်တွေ့လာသည်မို့ ရဲနိုင်သည် နောက်တစ် ချက် ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်ချလိုက်၏။ “သေပါပြီတော့”

သူမတစ်ကိုယ်လုံးမှာ တဖျတ်ဖျတ်လူးနေ၏။ လီးကြီးမှာ တဝက်သာသာ ဝင်နေသဖြင့် ရဲနိုင်က ဆက် မဆောင့်သေးဘဲ နှုတ်ခမ်းချင်းတေ့၍ စုပ်ပေးလိုက်ရာ သူမသည် တဖြေးဖြေး ငြိမ်ကျသွား၏။ ၎င်းနောက် ရဲနိုင်သည် သူ၏ဖင်ပိုင်းကို ကြွပြီး၊ တအားဆောင့်ထိုးလိုက်၏။

“ကျမဟာလေး ကွဲပါပြီ အမေရဲ့” ဟူသောအသံနှင့်အတူ စောက်ပုတ်ထဲသို့ ရဲနိုင်လီးကြီးမှာ အဆုံး အထိ ဝင်သွား၏။ ရဲနိုင်သည် လီးကြီးကို စောက်ခေါင်းထဲတွင် တတ်လျက်နှင့်ပင် နို့နှစ်လုံးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆုတ်ချေပေးနေသဖြင့် သူမ၏စောက်ပုတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုမှလည်း ပွစိ ပွစိနှင့် ဖြစ်လာသလို စောက်ခေါင်း အတွင်းမှ အရာဝတ္ထုက ရဲနိုင်၏လီးထိပ်ဖျားကို ရစ်ပတ်နေ၏။

“ကိုနိုင်. . . ” “ဘာလဲ အမွန်”

“မမကို လုပ်တုံးက ဒီလိုဘဲလား ဟင်”

“ဟုတ်တယ် အစတော့ နဲ့နဲနာတာပေါ့ နောက်တော့ ကောင်းတယ်ဆိုပြီး ဆောင့်ခိုင်းတော့တာဘဲ”

“ဒါဖြင့် ကျွန်မကိုလဲ ဟာ ရှက်စရာကြီး” အကြောင်းသိပြီးဖြစ်သော ရဲနိုင်က သူမ နို့နှစ်လုံးကို ဆုတ်ချေ ရင်း တချက်ခြင်း မှန်မှန်ဆောင့်ပေးနေ၏။

“ကောင်းရဲ့လား အမွန်”

“သိပ်ကောင်း - အရမ်းကောင်း” “နောက်ဆို ဒါထက်ကောင်းအုံးမယ်”

ရဲနိုင်သည် မှန်မှန်ဆောင့်ပေးနေရာ အားမလို အားမရဖြစ်နေသော စိုးစိုးမွန်သည် ရဲနိုင်၏ ကြောပြင် ကြီးကို ပွတ်သပ်ယင်း -

“မြန်မြန်လေး ဆောင့်ပါ ကိုနိုင်ရယ် ကျမဟာထဲက သိပ်ယားနေလို့ပါ”

“ဒါကြောင့် ထင်ပါရဲ့ အမွန်စောက်ခေါင်းထဲက အကိုလီးကြီးကို စုတ်နေတာ အဲ့ဒါ ဘာလဲ ဟင်”

သူမ၏စောက်မျောမှာလည်း လီးအရသာတွေ့လာပြီး ဖြစ်သဖြင့် လီးထိပ်ဖျားကို ရစ်ပတ်ကာ တမျှင်မျှင်စုတ်လာရာ ရဲနိုင်မှာ အရသာထူးကဲလာသဖြင့် သူ့သိလိုသော စောက်မျောကို မေးလိုက်၏။

“အဲဒါကို ကျမအတတ်မပြောနိုင်ဘူး မိန်းမချင်း ပြောပြောနေကျတဲ့ စောက်မျောလားမသိဘူး ကိုနိုင်ရဲ့”

“အေး စောက်မျောဆိုတာ ဒါဘဲဖြစ်ရမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို စောက်မျောက စုပ်နေပြန်သဖြင့် စောက်မျောဒဏ်ကို ကြာရှည်မခံနိုင်သော ရဲနိုင်က သူမ၏ပုခုံးနှစ်ဖက်အား ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုတ်ကိုင်ပြီး မနားတမ်း ဆောင့်လိုးလိုက်တော့၏။

“ဖွတ် - ဖွတ် - ဖွတ် - ဖွတ်” ဟူသော အသံများမှာ တခန်းလုံးကို ဆူညံနေသလို သူမ၏တင်ပါးကြီး နှစ်လုံးကလည်း မြောက်ချိန်မဲ့ချိ ပြုလုပ်ပေးနေသဖြင့် ရဲနိုင်မှာ စောက်မျောဒဏ်ကို မခံနိုင်ဘဲ -

“ကောင်းလှချည်လား အမွန်ရယ် အကိုမနေနိုင်တော့ဘူး”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ ရဲနိုင်သည် သူမခန္ဓာကို တင်းကြပ်စွာ ဖက်ထားလိုက်သဖြင့် သူ၏လီးထိပ်မှ ပန်းထွက်လိုက်သော သုတ်ရည်များအား မြိန်ယှက်စွာစုပ်ယူလိုက်၏။ နှစ်ယောက်သား လီးကိုမချွတ်သေးဘဲ စောက်ခေါင်းထဲတွင် တပ်လျက်နှင့်မိန်းနေကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် မမအေးမှာ အပြင်သွားရာမှ ပြန်လာရာ မိမိအခန်းထဲတွင် ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေကြသော ညီမနှင့်ချစ်သူကို ပက်ပင်းတိုးမိလေသည်။

“ရက်စက်လှချည်လား ညီမရယ် - ညီမမှာ ဒီပြင်လီးရှာလို့ မတွေ့တော့ဘူးလား မမ ခံလို့ကောင်းတဲ့ လီးကြီးကိုမှ ညီမက အလိုး ခံရက်သလား”

မမအေးမှာ ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“ကိုနိုင် လီးကြီးက ကြီးတော့ ညီမလဲ မမလို အလိုးခံချင်တာပေါ့ မမရယ် - ရေငတ်တုံးရေတွင်းထဲ ကျသလို မမ မရှိတုံး ကိုနိုင်က အလာမို့ ခုလိုဖြစ်တာပါ။ ညီမလေး ကိုနိုင်ကို သိပ်ချစ်နေပြီ အထူးသဖြင့် ကိုနိုင် လိုးတာ သိပ်ခံလို့ကောင်းတာဘဲ - အလိုး အညောင့် အဆောင့်တွေကလည်း လီးကြီးတော့ သားအိမ် ကိုပါထိပြီး အိမ်မိသွားတာဘဲ. . . ညီမကို ကိုနိုင်နဲ့ နေ့တိုင်း လိုးခွင့်ပြုပါ မမရယ် - နော်”

“မရဘူး မရဘူး ငါတယောက်ထဲ အလိုးခံမယ် နင့်ကိုပေး မလိုးနိုင်ဘူး”

ညီမနှစ်ယောက်ပြောနေသည်ကို ရဲနိုင်ငြိမ်ပြီး နားထောင်နေရာမှ -

“ဟုတ်သားဘဲ မမအေးရယ် အမွန်လဲ မမအေးလို ခံချင်ရှာနေမှာပေါ့ တယောက်တလဲ့စီ ကျွန်တော် လုပ်ပေးပါမယ်. . . နောက်ပြီး မမအေး စိတ်တိုင်းကျ ကျွန်တော် လိုးပေးပါမယ်”

ရဲနိုင်မှာ အကွက်ဆိုက်လာသဖြင့် ဝင်ပြောလိုက်၏။

“အမယ် မောင်လေးကပါ သူ့ဖက်က လိုက်နေပြီပေါ့ စောက်ပတ်အသစ်လိုးရတော့ မဲနေတဲ့ စောက် ပတ်အဟောင်းကို ပစ်ပြီပေါ့ဟင် - ဟုတ်လား ”

“မဟုတ်ပါဘူး မမအေးရယ် နှစ်ယောက်စလုံးကို လိုးပေးမှာပါ မမအေးက ဒါမှ မကျေနပ်သေးရင် သူ့ကို တခါလိုးရင် မမအေးကို နှစ်ခါ လိုးပေးပါမယ်”

မမအေးမှာ အတန်ကြာစဉ်းစားနေ၏။ စိတ်ထဲကလည်း “အင်း - သူကတော့လျော့ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး အေး လေ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ငါကြိုက်တဲ့ လီးကြီးနဲ့ လက်မလွတ်သွားတာဘဲ ကံကောင်းတယ်” ဟုတွေးယင်း

“ကဲ ဒီလောက်တောင်ပြောမှတော့ မောင်လေးသဘောအတိုင်းပါဘဲတဲ့ ရှင့်”

“အေး ဒါမှ မမအေးကွ” ရဲနိုင်ရော အမွန်ပါ ဝမ်းသာနေပြီး လက်ခုတ်လက်ဝါးတီးလိုက်ကြ၏။

“ကဲ ဒါဖြင့် ကျွန်တော်ပြန်အုံးမယ် မမအေး”
“အံမယ် ဘယ်ပြန်လို့ရမလဲ မမ အလှည့်ကျန်သေးတယ်လေ”
“ကျွန်တော် တော်တော် မောသွားလို့ နောက်နေ့မှ လိုးပေးပါ့မယ်”
“အေးပေါ့လေ ငါကို ဘယ်လိုးချင်တော့မလဲ”

မမအေးမှာ ချာကနဲလှည့်ထွက်သွား၏။ ဒီတော့ ရဲနိုင်က မမအေး၏ အနောက်မှ အတင်းလိုက်ဖက် ပြီး “ကျီစားတာပါ မမအေးရယ်၊ ကဲ မမအေး စိတ်ကျေနပ်အောင် စိတ်တိုင်းကျ လိုးပေးပါမယ် နော်” ဟု ချောလိုက်တော့မှ မမအေးက ပြန်လှည့်လာ၏။

“ကဲ ညီမလေး အမွန် အဝတ်အစားလဲ ရေချိုးချီတော့” ရဲနိုင်က အမွန်ဘက် လှည့်ပြောလိုက်၏။
“ဟုတ်ကဲ့” ဟု ပြန်ဖြေဖမ်း အခန်းထဲမှ ထွက်သွား၏။ ရဲနိုင်က အခန်းတံခါးပိတ်လိုက်ပြီး -

“ကဲ မမအေး အဝတ်အစားချွတ်လေ နှစ်ယောက်စလုံး အဝတ်အစားများ ချွတ်ချလိုက်၏။ ဗလာကျင်း နေသော ကာမ သားကောင်နှစ်ယောက်မှာ တယောက်ကို တစ်ယောက် တဏှာခိုးလှုံနေသော မျက်လုံးများ ဖြင့် ကြည့်နေကြ၏။ ထို့နောက် ရဲနိုင်က

“ကဲ မမအေး ဒီတခါတော့ တော်သလင်းလိုးနည်း လိုးမယ်၊ မမအေးက လေးဘက်ထောက်ပြီး ကျွန်တော်က အနောက်ကနေ လိုးမယ်”

“မောင်လေး သဘောအတိုင်း ဖြစ်ရပါစေမယ်”

မမအေးမှာ ကုတင်ပေါ်တွင် လေးဘက်ထောက် ကုန်းပေးလိုက်ရာ စောက်ဖုတ်ကလေးမှာ ပေါင်နှစ်လုံး ကြားမှ အနောက်သို့ စောင်းပြီး ပြူးထွက်နေ၏။

“လုပ်မှာဖြင့် လုပ်လေ မမအေး ယားလှပြီ မနေနိုင်တော့ဘူး ဟင်း - ဟင်း - ဟင်း”

ရဲနိုင်သည် မမအေး၏ အနောက်ဖက်တွင် ဒူးထောက်လိုက်ပြီး မမအေး၏ ပေါင်နှစ်လုံးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆွဲဖြုတ်လိုက်ရာ စောက်ခေါင်းဝ ပြူးထွက်လာပြီး အဝတွင် စောက်ရည်ကြည်များ စိုရွဲနေ၏။ ဒီတော့မှ လီးကြီးကို အပေါက်ဝတွင် တေ့ပြီးဆောင့်ထဲလိုက်ရာ လီးကြီးမှာ အဆုံးအထိ ဝင်သွား၏။

“အမလေး နော် ကောင်းလိုက်တာ ဘယ်လိုကောင်းမှန်းမသိဘူး”

ဒီလိုနှင့်နောက်မှနေ၍ ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်ထဲလိုက် မှန်မှန်ဖြေးဖြေးချင်း ဆောင့်ထဲလိုက် လုပ်ပေးနေရာမှ

“မမအေး ပြီးတော့မလား ကျွန်တော်ပြီးတော့မယ်”

“ပြီးဘို့ နေနေသာသာ အခုမှ ခံလို့ကောင်းတုံး ရှိသေးတယ် ဆောင့်ပေးစမ်းပါအုံး - နာနာဆောင့် ဟုတ်ပြီ ဆောင့်ဆောင့် ကောင်းလိုက်တာနော်”

မမအေးမှာ မျက်စေ့နှစ်လုံးမှိတ်ပြီး ဇိမ်တွေ့နေ၏။ တအောင့်လောက်ကြာသောအခါ -

“ကဲ မမလဲပြီးကာနီးပြီ မနားတမ်း ခပ်သွက်သွက်လေး ဆောင့်စမ်းကွာ”

ရဲနိုင်မှာ မမအေးပြောသလို မနားတမ်း ဆောင့်ပြီး လိုးနေတော့၏။ တခဏနေတော့ နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူ ပြီးသွားကြတော့၏။ ရဲနိုင်က လီးကြီးကို မနှုတ်သေးဘဲ စောက်ဖုတ်ထဲသို့ မြှုပ်ထားပြီး နောက်မှနေ၍ မမအေး၏ခါးကို တအားဖက်ထားပြီး နှစ်ယောက်သား ကုတင်ပေါ်သို့ ဘေးတိုက်လှုံချပြီး လီးတပ်ရက်နှင့်ပင် မှိန်းနေကြ၏။

“ဒီလောက်ဆို တော်လောက်ပြီနော် ကျွန်တော် ပြန်အုံးမယ် မမလဲ ကျေနပ်တော့ ဟုတ်လား”

“ကျေနပ်ပါပြီတဲ့ရှင် ကျေနပ်ပါပြီတဲ့” ရဲနိုင်မှာ မမအေးအား နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွားသလို မမအေး မှာလည်း ရေမိုးချိုးရန် အဝတ်များယူပြီး ရေချိုးခန်းဖက်သို့ ထွက်သွားလေတော့သည်။

အခန်း(၄)

အချိန်ကတော့ ည(၁၁)နာရီရှိပါပြီ အခန်းထဲတွင်တော့

“ကိုနိုင် လိုးလို့ ကောင်းရဲ့လား ဟင် အမွန်တော့ ခံလို့ ကောင်းတာဘဲ”

“အား သိပ်ကောင်း အမွန် စောက်ပတ်ကလေးက ကျဉ်းတော့ ပိုလိုးလို့ ကောင်းတယ် - အားသိပ်ရ တယ် - သိပ်ကောင်းတာဘဲ”

“ဒါဘဲနော် အမွန်ခံချင်တိုင်း အမြဲလိုးပေးရမယ် - မမအေးကိုချည်းဘဲ လိုးမနေရဘူးနော်. . ”

“စိတ်ချပါ အမွန်ရယ် မမအေးကိုလဲ နေ့တိုင်းမလိုးပါဘူး အမွန်တယောက်ထဲကိုဘဲ လိုးမယ် ကောင်း ကောင်း လိုးမယ်”

“ကဲ ဒါဖြင့် ကိုနိုင် စိတ်တိုင်းကျ အားရပါးရ လိုးပေတော့”

စိုးစိုးမွန်က ထိုသို့ပြောယင်း ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဖြပေးလိုက်၏။ ရဲနိုင်ကလည်း အစွမ်းကုန် လိုးနေ၏။

“ကိုနိုင် - လိုး - လိုး တအားလိုး - အင်း ကောင်းလှချည်လား ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် ပြီး - ပြီးတော့မယ် - ပြီးတော့မယ် ” ဟုပြောယင်း မကြာခင်ပြီးသွားကြ၏။

နှစ်ယောက်သား မှိန်းနေကြ၏။ အတန်ကြာသော် နှစ်ယောက်စလုံးထထိုင်ကြပြီး

“အမွန် ယားနေသေးသလား” “သိပ်တော့မယားတော့ဘူး ဒါပေမဲ့ စောက်ခေါင်းထဲက ရွစ် ရွစ် ဖြစ်နေတယ်”

“ဒါဖြင့် ကိုနိုင် ယားအောင် လုပ်ပေးမယ်”

ဟု ပြောယင်း အမွန် စောက်ခေါင်းဝကို လက်ဖဝါးဖြင့် ပွတ်တိုက်လိုက် လျာဖြင့် နှုတ်ခမ်းသား တလျှောက်ယှက်ပေးဖြင့် ပြုလုပ်ပေးနေ၏။ လက်နှစ်ဖက်ကလည်း အငြိမ်မနေဘဲ နို့နှစ်လုံးကို နှယ်ပေးနေ၏။ တဖြေးဖြေးနှင့် အမွန်စောက်ပတ်ကလေးမှာလည်း ဖေါင်းကားလာပြီး ရဲနိုင် လျာကြီးမှာလည်း စောက်စေ့ထိပ် ကလေးကို ထိုးပြီး ကလိပေးနေရာ -

“ယားလိုက်တာ ကိုနိုင်ရယ် ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲ အမွန် မနေတတ်တော့ဘူး သိပ်ခံချင်လာတာဘဲ”

“ကောင်းရဲ့လား အမွန် ကိုနိုင်လေ အမွန်ကို အမြဲတမ်း ဒီလိုဘဲလုပ်ပေးနေချင်တယ် ဒီတခါ အမွန် အလှည့်ဘဲ ကိုနိုင် လီးကို စုပ်ပေးနော် အရသာသိပ်ရှိတယ် မယုံယင် စုပ်ကြည့်လေ - ”

“ဒီလို မညစ်ပတ်နဲ့ ကိုနိုင်ရယ် လိုးရတာ အားမရလို့ အခုလို စုပ်ခိုင်းနေတာလား”

အမွန်သည် အရသာခံချင်လှသဖြင့် မရွံ့တော့ဘဲ ကိုနိုင်၏လီးကို ငုံ့၍ တချက်စုပ်လိုက်၏။ ကိုနိုင်မှာ ရွံ့မဲ့သွားလေ၏။ တဖြေးဖြေး လီးဒစ်နှင့်လီးပတ်လည်ကို လျာဖြင့် ယက်ပေးလိုက် စုပ်လိုက်နှင့် အတန်ကြာ လုပ်ပေးလေရာ လီးမှ ထွက်လာသော သုတ်ရည်များက အမွန်ပါးစပ်ထဲသို့ ထွက်လာလေ၏။ အမွန်သည် မရွံ့မရှာသည့်အပြင် မျိုချလိုက်ပါတော့သည်။

ပြီးပါပြီ။